

◆ P o e z i y a

Həyat ŞƏMİ

MƏN, SƏN, O

Hər şey mənim əlimdə:
ürəyim,
əfv fərmanım,
imzam,
qollarım...
Açın qollarımı!

Hər şey Sənin əlində:
sorgu-sual,
durgu və duyğu işarələri,
son cümlən,
nöqtən...
Ürəyimə ölümcül həmlən...
Son dəfə getmək istəyim,
üzümə bağlı qapıların dəstəyi...
Açın qapıları!

Hər şey O-nun əlində,
Qələm,
Yazı,
Olum və ölüm,
Açın gözlərinizi!

ADINI SƏN QOY

Ozan çalsın havamızı,
adını sən qoy...

Uçurduğun yuvamızın,
adını sən qoy...

Hər gün bir az darıxmağın,
durub özündən çıxmağın,
gəzdən ürəyə axmağın
adını sən qoy.

Baxır hey arxanca gözüm,
gözümdə mirvari düzüm,
doğulmayan körpəmizin
adını sən qoy.

Bu qədarmiş... bitdi oyun,
boğazımda sevgim düyün...
Ürəyinə öz sevdiyin
qadını sən qoy.
Adını sən qoy: .....

SUNAMİ

Hərdən
çıxıram şəhərdən...

Xəzərin yanına gedirəm,
kəsdirirəm dizinin dibini.
O da: həm dəryadı,
həm də birçə damladı...
qalxıb üzümə su vurur hərdən.

Səni soruşuram,
Deyir, daha dəymir mənə,
ağıllanıb...

Son dəfə sunami oldu,
yuyub apardı hər şeyi:
səni, məni...
sənin sevmədiyini telefonunu,
mənə sevdiyim arabamı,
qulağımdan dodaqlarını,
daşımı, yaddaşımı,
fikirlərimi,
ağırlığımi-ugurluğumu...
Elə yüngülləşdim ki -
hər şeyim Səndin...

Azad oldum bu dünyadan,
Səndən, məndən...
yox olduq...

Durub evə gəldim,
gördüm ki, evdəsən...
Ay da!!!
Sunami olsun
bu Sevgiyə!

ŞUŞADA VURULAN VERTOLYOT

Ürəyin yandı mı, yandı mı için,
Odu çıxdı mı, çıxdı mı ruhun,
Külün qaldı mı, qaldı mı yadında vurulmağın,
Şuşada vurulan vertolyot.

"Uşaq" idim onda,
qəşəng idim onda,
Yana-yana düşən sən də qəşəngdin.
Elə baxırdım,
Elə bildirdim fişəngdir,
Şuşada vurulan vertolyot.

Bilirdimni obyektiv "Xəbərci"
Verəcəkdir vurulmaq xəbərini,
Xəbərini oldumu özündən?
Şuşada vurulan vertolyot.

Çıxdı ruhun plazma halında,
Uçdu uçuğun göylərə.
Ulu göylər,
Yağmurlu, sulu göylər,
Vurğun vertolyotların
Eşqiylə dolu göylər.

Şuşanın dağlarına,
Şuşanın dumanına,
qırmızı koftasına,
yaşıl tumanına,
Azad olmaq gümanına,
Şuşaya vurulmuşdu,
Şuşada vurulan vertolyot.

Kərəm olub düymə-düymə
açdın Şuşa sevgini,
yana-yana qaçdın göydən,
Qaç-a qaça düşdün göydən
Alma misali...

Şuşada vurulan vertolyot,
Mən də bir gün vuruldum
ürəyimdən...

YAZILMAYAN ŞEİR

Əvvəl ömrü boyu çəkə bilməyəcəyi
bir rəsmin önündə quruyub qaldı
saçlarının ucunacan...
Qururdu onu rəssam əlindən süzülən rənglər,
sonra ...narın-narın yağan yağış islatdı.
Addım-addım uzaqlaşdı o rəsmindən.

Bu heyratdən ayrılmamış
sevdiyi gənci
heç zaman yerinə olmayacağı
bir qızla gördü,
küçəni keçən zaman.
O cütlər gözədən itənəcən,
o yağış kəsənəcən,
quruyub qaldı yerində.

Keçdi küçədən,
Keçdi yağışdan,
Keçdi sevgidən.

Duymadı bunu "Torqovi"nin insan əlindən
təngə gəlmiş o dar küçəsi də.

Heç zaman geyinə bilməyəcəyi
bir geyim önündə
ayaq saxlayıb içəri keçdi.
Ürəksiz maneken qürrələniirdi
əynindəki geyimin zövqü altında.
"More expensive" deyib əsiyə çıxdı.
Küçələr daşa dönmüşdü,
Evlər yaş daşa dönmüşdü,
Ayağının altındakı daş daşa dönmüşdü.

Ayaqlarını torpağa əmanət vermiş bir qəhrəman,
duymadı daşların daşa dönməyini...
əl açdı iki ayaqlılara-
ürəklər daşa dönmüşdü!!

Bundan sonra
qaçmaq istədi gördüklərindən,
Qaçdı, qaçdı, qaçdı, qaçdı o küçədən.
Elə qaçdı ki, heç kölgəsi də qata bilmədi ona.
Nə qədər qaçsa da, nə o rəsm,
nə o gənc, nə o geyim, nə də o əlildən
uzaqlaşma bilmədi.
Heç kəsin yazma bilməyəcəyi
bu şeiri yazdı o gün...

TƏRK EDƏSƏN

Leysan töküdü zaman,
suya düşdü gözlərim...
Düynləndi boğazım,
tuxandı hər yer...
mən səni ömrüm boyu
bu tıxacda gözlədim...

Üz-üzə gəldik yenə
kəşşən talelərdə,
Yol mənim idi,
sü sənin...

Nə mən basıb keçdim səni,
Nə də sən
ürək dolu arzu bilib
birnəfəsə içdin məni...

Yenə üz-üzə gəldik
sevginin tıxacında,
yol mənim oldu,
yağış sənin...

Səndən vaz keçməliyəm,
əyləci basdım...
dirəndi dörd ayağım da....

Tıxacda boğulurdu
mənim yolum,
sənin arzun,
bizim yağışımız...
toqquşan baxışımız.

Bir dəli şeytan deyirdi,
bəlkə...keçdiyin məsafələri
geriyə doğru dərk edəsən...
Çıxasan durduğun yerdən,
bütün yaşadıqlarını
ikiayaqlı tərək edəsən...

KİMSƏ BİLMƏZ

Kimsə bu evin içində
yalnızlığın yaşını bilməz,
ayağını-başını bilməz.
Kimsə bu ömrün cizgilərini
bu qədər dərin cızmaz,
bu qədər ağartmaz...

Kimsə bu evin içində
bu qədər ölməz....

Kimsə bilməz yalnızlıq
 çəkdiyim ah şəklində...
 düşməyib divarından
 bir saralmış taqvim yarpağı,
 şəklində...
 sən bilirdin çox sevirəm
 sarı rəngi,
 Bu nədənləmi saraltdın dünyanı?

Səbəbsiz darıxıram...
 bu özləm
 etibarından böyükdür,
 vəfasızlığından kiçik..

Qum saatiylə ölçürəm,
 gəlməyən zənglərinin arasını...
 qapanıram gecəyə,
 görürəm gözlərinin qarasını...
 Ağladı ceyran balası, ağladı,
 getdi gözünün qarası,
 ağladı...

Qıymadım bircə qarışqaya da,
 əlim gəlmədi...
 sən gəlmədin,
 döyülmədi qapım,
 durmadın arasında
 keçmişlə gələcəyin...

yaz gəldi...
 İndi qarışqaların sayı
 ölcü vahididir sənizliyimin.

21.01.2013

ELƏ ŞİRİN SUSMUSAN

Elə şirin susmusan,
 oymaq istəmirəm.
 Acıyla doğmalaşdım,
 Oy, atmaq istəmirəm...

Dünya, sənin üzündən
 közərən atəşim var.
 Bağlama gözlərini,
 gör nə qədər işim var!

Kimin üçün qalanır
 ürəyimdə ocaqlar?

Ayağına gəlmişəm,
 Dur, boyumu qucaqla.

Səni sevmək, ay canım,
 Ən ağır yüküdü, yüküdü...
 Ən böyük günahdan da
 yenə Allah böyükdü...

QOXLA MƏNİ

Mən bir gözəl mələk olum,
 Yuxularda yoxla məni...
 Kırpıqların yumulanda,
 Ürəyində saxla məni.

Aç qolların uzanınca,
 Hicran yaşanarmı bunca?
 Sarılı boyunuma doyunca,
 Nəfəs-nəfəs qoxla məni.

Ayrılıq məni dağlayar,
 Gözlərim yosun bağlayar,
 Anam yox, məni ağlaya,
 Nə olar, gəl, ağla məni...

Qov, dağsın qara bulud,
 Ağlamağı unut, unut...
 Yum gözünü, bir arzu tut,
 Tut, bir də buraxma məni...

ADAM OLMADI BİZDƏN

Evcik-evcik oynadıq,
 ev qurduq özümüzdən...
 böyüyüb uşaq olduq,
 Adam olmadı bizdən...

Ən şirin oynucağın,
 gəlinciyin də mənədim,
 min yol qolumu qırdın,
 bir qol da incimədim...

Görən indi hardasan,
 Gəlmirsənsə, özün bil,
 Atdığı gəlinciyi,
 Yolgözləyən qızın bil...

Mənsə ürəyim dolu
 Su atmışam dalınca...
 Oh, yamanca susadım,
 Ürəyim boş qalınca...

